

Rep. nr.:

AA 18456

Bundel nr.:

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE DENDERMONDE

BESCHIKKING VAN DE BESLAGRECHTER

09 SEPTEMBER 2011

A.R. 09/2455/A

Folio nr.: 173

In de zaak:

geboren te op wonende te

eisende partij, voor wie meester , verschijnt, advocaat, met kantoor te

tegen:

Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur

bevoegd voor het grondgebied van de provincie , optredend namens het Vlaamse Gewest, met kantoor te 9000 Gent, Gebroeders van Eyckstraat 2-6, die keuze van woonplaats doet op het kantoor van zijn raadsman meester

verwerende partij, voor wie meester , verschijnt loco meester, advocaat, met kantoor te

HEEFT DE BESLAGRECHTER DE VOLGENDE BESCHIKKING VERLEEND.

I. PROCEDURE

Het dossier dat aan de rechtbank wordt overgelegd, bevat de in regelmatige vorm voorgelegde stukken van de rechtspleging, inzonderheid de inleidende dagvaarding die aan verweerder regelmatig werd betekend op 18 augustus 2009.

Partijen hebben hun middelen en besluiten voorgedragen op de openbare terechtzitting van 24 juni 2011, waar de bundels van partijen met de stavingstukken werden neergelegd, waarna de zaak in beraad werd genomen.

De artikelen 2, 3, 24, 30, 34, 36, 37, 40, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken werden nageleefd.

II. DE VORDERING

De vordering van eiser houdt verzet in tegen het uitvoerend beslag op roerende goederen, gelegd bij exploit d.d. 3 juli 2009 van gerechtsdeurwaarder

dit krachtens een vonnis gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, zeventiende kamer, zetelend in strafzaken, op 10 december 2003 en de beschikking dd. 17.02.2009 tussen partijen verleend door de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde.

De vordering van eiser strekt ertoe:

VRIJGESTELD VAN
EXPEDITIERECHT
art. 792 GW-280/2° Wetb.Reg.

Rep. nr.:

Bundel nr.:

- zijn verzet tegen het uitvoerend roerend beslag ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- dienvolgens te horen zeggen voor recht dat het beslagexploot dd. 03.07.2009 nietig is, minstens dat er geen dwangsommen verschuldigd zijn, minstens het bedrag van de dwangsommen te herleiden;
- verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding;
- het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande elk verhaal en zonder borgstelling noch kantonnement.

Verweerster vraagt de vordering van eiser als onontvankelijk minstens als ongegrond af te wijzen, met verwijzing van eiser in de kosten van het geding.

III. FEITEN EN PROCEDURELE VOORGAANDEN

1. Bij vonnis gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, zeventiende kamer op 10.12.2003 werd eiser veroordeeld over te gaan tot herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand conform de vordering daartoe van het college van burgemeester en schepenen dd. 17.06.2002 en van de stedenbouwkundige inspecteur dd. 09.08.2002, ertoe strekkende de stal af te breken, de aangebrachte ophogingen van het terrein te verwijderen, de eventuele vloerplaat en funderingen te verwijderen evenals alle afbraakmaterialen. De termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel werd bepaald op 2 jaar vanaf de dag waarop het vonnis in kracht van gewijsde zal treden. Er werd tevens voor recht gezegd dat na het verstrijken van deze termijn, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur, eiser een dwangsom verschuldigd zal zijn van 125 euro per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de voormelde herstelmaatregel.

Tevens werd bevolen dat, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, het college van Burgemeester en Schepenen dan wel de stedenbouwkundige inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in art. 153 van DRO.

Bij exploit d.d. 18.03.2004 van gerechtsdeurwaarder met standplaats te werd het vonnis d.d. 10.12.2003 op verzoek van verweerster betekend aan eiser.

2. Ingevolge de niet-naleving van de bevolen herstelmaatregel binnen de voorziene termijn werd op 06.06.2006 een bevel tot betaling betekend voor een bedrag van 20869,66 euro, zijnde dwangsommen vanaf 25.12.2005 tot en met 06.06.2006.

Op 16.11.2006 werd een nieuw bevel tot betaling betekend voor een bedrag van 41007,22 euro zijnde dwangsommen vanaf 25.12.2005 tot 13.11.2006.

Op 11.05.2007 werd opnieuw een bevel tot betaling betekend voor een bedrag van 63028,02 euro zijnde dwangsommen vanaf 25.12.2005 tot 07.05.2007.

Op 08.06.2007 werd een uitvoerend beslag op roerende goederen gelegd strekkende tot betaling van een bedrag van 63028,02 euro.

Tegen het bevel tot betaling van 16.11.2006 en het uitvoerend beslag op roerende goederen dd. 08.06.2007 werd verzet aangetekend door eiser.

Bij beschikking dd. 17.02.2009 was de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde van oordeel dat het verzet gedeeltelijk gegrond was. Er werd gezegd voor recht dat:

- het bevel tot betaling dd. 07.06.2006 slechts betrekking heeft op lastens eiser verbeurde dwangsommen van 10000 euro;
- het uitvoerend beslag dd. 08.06.2007 heeft slechts betrekking op de invordering van de verbeurde dwangsommen voor een totaal bedrag van 51875 euro in hoofdsom, meer de uitvoerings- en gerechtskosten.

De rechtbank was van oordeel dat de dwangsommen pas konden verbeuren 2.

Rep. nr.:

jaar na betekening op 18.03.2004 van het vonnis dd. 10.12.2003, dus vanaf 19.03.2006.

Bundel nr.:

Dit vonnis werd aan eiser betekend bij exploit dd. 02.06.2009 van gerechtsdeurwaarder met standplaats te een bevel tot betaling voor een bedrag van 129134,20 euro, zijnde dwangsommen vanaf 18.03.2006 tot 30.12.2008.

Bij exploit dd. 03.07.2009 werd uitvoerend beslag op roerende goederen gelegd teneinde betaling te bekomen van het bedrag van 129134,20.

Tegen dit uitvoerend beslag werd verzet aangetekend, voorwerp van huidige vordering.

3. Tegen de beschikking dd. 17.02.2009 werd hoger beroep ingesteld door huidige eiser, en incidenteel hoger beroep door verweerster. Deze zaak is nog hangende voor het Hof van beroep te Gent.

IV. BEOORDELING

1. Krachtens artikel 1494 Ger.W. mag geen uitvoerend beslag op roerend of onroerend goed worden gelegd dan krachtens een uitvoerbare titel en wegens vaststaande en zekere zaken.

Er is geen betwisting nopens het feit dat het vonnis dd. 10.12.2003 van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde en de beschikking dd. 17.02.2009 van de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde uitvoerbare kracht bezitten.

2. Eiser is van oordeel dat de gevorderde dwangsommen niet verbeurd zijn, en dat het roerend beslag ten onrechte werd gelegd omdat :

- de titel niet meer actueel is omdat de herstelvordering onwettelijk is;
- er sprake is van rechtsmisbruik;
- er inbreuken zijn op de rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur;
- het herstel tijdig werd uitgevoerd;

3. Eiser houdt voor dat de veroordeling tot herstel totaal onwettig is, omdat op het ogenblik van de veroordeling art. 146 lid 3 en 4 van het Decreet van het Vlaams parlement dd. 18.05.1999 reeds in voege zou zijn geweest.

De materieelrechtelijke verhouding tussen partijen wordt door het vonnis dd. 10.12.2003, die de uitvoerbare titel is, vastgelegd. Hierop kan de beslagrechter die kennis neemt van executiegeschillen niet meer inwerken.

De uitvoerbare titel geeft de positie weer van de partijen op het ogenblik van het ontstaan van de titel, zijnde 10.12.2003.

(vgl. E. Dirix, K. Broeckx, Beslag, APR, p. 324)

De beslagrechter kan derhalve enkel rekening houden met later ingetreden omstandigheden na het ontstaan van de uitvoerbare titel die eventueel een invloed hebben gehad op de materieelrechtelijke verhouding tussen partijen.

Eiser heeft tegen het vonnis geen hoger beroep ingesteld noch verwijst hij naar enige andere later ingetreden omstandigheden (het wetsartikel waarnaar hij verwijst was al in voege op het ogenblik van het vonnis) die een invloed gehad hebben op de materieelrechtelijke verhouding tussen partijen, zodat met dit argument geen rekening kan worden gehouden.

4. In het P.V. van vaststelling van 14.01.2009, opgesteld in opdracht van de stedenbouwkundige ambtenaar werd vastgesteld dat uitvoering werd gegeven

Rep. nr.:

Bundel nr.:

aan het vonnis van 10.12.2003.

Overeenkomstig art. 152 decreet Ruimtelijke Ordening, zoals toen geldend, dient de overtreder de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen onmiddellijk, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, op de hoogte te brengen indien hij de opgelegde herstelmaatregel vrijwillig heeft uitgevoerd. Daarop wordt door de stedenbouwkundige inspecteur onmiddellijk en na controle ter plaatse een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt.

Behoudens bewijs van het tegendeel, geldt enkel het proces-verbaal van vaststelling als bewijs van het herstel en van de datum van het herstel.

Eiser heeft verweerster ingelicht op 30.12.2008.

Van enig vroeger herstel wordt geen bewijs geleverd. Integendeel in de P.V.'s van van 27.09.2006 en 22.08.2007 werd vastgesteld dat de werken nog niet werden uitgevoerd.

Gezien de bepalingen van art. 152 en gezien eiser geen andere elementen voorlegt als bewijs van de uitvoering van de bevolen herstelmaatregelen, bewijst eiser niet dat hij vroeger dan 30.12.2008 het opgelegde herstel heeft uitgevoerd.

5. Rechtsmisbruik:

5.1. Eiser is van oordeel dat verweerster rechtsmisbruik heeft gepleegd door de aangeklaagde toestand te laten bestaan, en de dwangsom te laten lopen terwijl zij gemachtigd was om zelf tot afbraak over te gaan en deze afbraak maar een beperkt bedrag zou kosten. Ze kiest tussen verschillende wijzen om een recht met hetzelfde nut uit te oefenen, die rechtsuitoefening die het meest nadelig is voor een ander.

Bovendien miskent zij de rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur.

Het algemene of generieke criterium voor rechtsmisbruik is het uitoefenen van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van een normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bezorgd persoon. Kenmerkend voor rechtsmisbruik is dus dat de houder van een recht, hoewel hij binnen de formele grenzen van zijn recht blijft, dit recht uitoefent op een wijze die in de gegeven omstandigheden kennelijk onredelijk is.

Of een bepaalde rechtsuitoefening kennelijk onredelijk is, moet van geval tot geval worden onderzocht, rekening houdende met de omstandigheden eigen aan de zaak. Aldus dient bij de beoordeling van het rechtsmisbruik rekening gehouden te worden met de aard van het uitgeoefende recht, de aard van de verplichtingen van partijen en het gedrag van de partij die zich op het rechtsmisbruik beroept.

5.2. Wanneer een partij die zich op rechtsmisbruik beroept moedwillig heeft gehandeld zonder zich te bekommeren om het recht dat hij moet eerbiedigen, begaat hij zelf een fout die hem de mogelijkheid ontnemt om de exceptie van rechtsmisbruik in zijn voordeel aan te voeren. (vgl. Cass. 14 november 1997, Arr. Cass. 1997, 1138).

Uit het strafvonnis dd. 10.12.2003 blijkt dat bij de behandeling van de zaak eiser reeds duidelijk stelde dat hij het pand niet in de oorspronkelijke staat wil herstellen zolang er een administratieve mogelijkheid bestaat dat de bouwwerken toch zouden worden vergund.

De rechtbank heeft toen duidelijk gesteld dat ze rekening moet houden met de situatie op het ogenblik van de uitspraak en geenszins verplicht is het afronden van hangende administratieve procedures af te wachten. Zij verwijst evenwel naar de ruime appreciatiebevoegdheid qua termijn waarover ze beschikte en heeft aan eiser een termijn van 2 jaar verleend om tot herstel over te gaan.

Rep.nr:

Bundel nr:

In die periode bekwaam eiser geen vergunning (ook later niet), maar desondanks ging hij bewust niet over tot herstel.

Na het verstrijken van de termijn van 2 jaar na betekening van het vonnis heeft verweerster bijna stelselmatig om de 6 maanden een bevel tot betaling betekend aan eiser krachtens het vonnis. Uit dit bevel bleek duidelijk dat verweerster conform het vonnis bleef aandringen op uitvoering van het herstel door eiser, en wees zij telkens op het verder oplopen van de dwangsom.

Desondanks heeft eiser bewust, en zelfs moedwillig de veroordeling niet uitgevoerd, en nog eens een nieuwe stedenbouwkundige aanvraag ingediend die op 18.02.2008 opnieuw werd geweigerd door het College van Burgemeester en Schepenen.

Pas tegen eind 2008 werd het bevolen herstel uitgevoerd.

Eiser heeft door aldus te handelen moedwillig de verplichtingen die hem in het vonnis dd. 10.12.2003 werden opgelegd, en waarbij hij een ruime termijn voor uitvoering kreeg, met duidelijke bepaling van een dwangsom, miskend, enkel omdat hij hoopte dat hij een vergunning zou krijgen voor het bouwen van een stal/schuilhok dat hij reeds zoveel jaar eerder, tegen alle regels had opgericht.

Door aldus te handelen beging eiser opzettelijk zelf een fout die hem de mogelijkheid ontnemt om de exceptie van rechtsmisbruik in zijn voordeel in te roepen.

6. Zoals hierboven reeds gesteld heeft verweerster door het vonnis te laten betekenen, en regelmatig een bevel tot betaling te laten betekenen, waardoor eiser expliciet gewezen werd op zijn verplichting tot uitvoeren van het herstel en het verder oplopen van de dwangsom de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd, en eiser voldoende zekerheid gegeven over wat ze wilde.

De beginselen van behoorlijk bestuur zijn derhalve niet geschonden.

7. Eiser is ook van oordeel dat het decreet Ruimtelijke Ordening zou voorzien dat wat betreft het nastreven van herstel door een dwangsom te innen en roerend beslag te leggen verplicht voorafgaand het advies van de Hoge Raad voor herstelbeleid moet worden ingewonnen.

Art. 153 van het decreet R.O., geldende tot 01.09.2009 bepaalt dat voor het geval dat de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, dat het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt of dat de bouw- of aanpassingswerken niet binnen deze termijn worden uitgevoerd, het vonnis van de rechter, bedoeld in de artikelen 149 en 151, beveelt dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen en eventueel de burgerlijke partij, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien.

Voor de inbreuken kan de ambtshalve uitvoering van het vonnis of arrest door de stedenbouwkundig inspecteur slechts worden opgestart na eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Hieruit blijkt duidelijk dat het voorafgaand advies van de Hoge Raad enkel nodig is voor het ambtshalve uitvoeren van de werken, maar niet voor het innen van een dwangsom.

8. Het uitvoerend beslag waartegen thans verzet wordt aangetekend strekt tot betaling van een bedrag van 129134,20 euro, zijnde dwangsommen vanaf 18.03.2006 tot 30.12.2008.

Rep.nr.:

Bundel nr.:

De ganse discussie die door verweerster wordt gevoerd in verband met het feit dat de dwangsom reeds verschuldigd zou zijn vanaf 25.12.2005, met de verwijzing naar de inmiddels tussengekomen arresten van het Benelux Gerechtshof en Hof van Cassatie, is in casu weinig relevant, aangezien slechts uitvoerend beslag werd gelegd voor dwangsommen vanaf 18.03.2006. Dit werd trouwens ook zo beslist door de eerdere beslissing van de beslagrechter, krachtens dewelke ook wordt uitgevoerd. De discussie die verweerster thans voert is enkel relevant binnen het kader van de nog hangende zaak voor het Hof van beroep te Gent. Derhalve wordt op deze betwisting niet verder ingegaan.

Aangezien de dwangsommen ook volgens eiser zeker beginnen lopen vanaf 18.03.2006, en de rechtbank van oordeel is dat de dwangsommen lopen tot 30.12.2008 (datum herstel), werd het uitvoerend beslag terecht gelegd voor het bedrag van 129134,20 euro.

Het door eiser ingestelde verzet wordt als ongegrond afgewezen.

9. Gedingkosten

Gezien de ongegrondheid van het verzet zijn alle gedingkosten ten laste van eiser.

Terecht begroot verweerster haar rechtsplegingsvergoeding op het basisbedrag van 1320 euro.

OM DEZE REDENEN

Wij, _____, beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, bijgestaan door _____, griffier.

Gelet op de artikelen 2, 3, 24, 30, 34, 36, 37, 40, 41 en 42 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Rechtdoende op tegenspraak en in eerste aanleg.

Alle strijdige en meer omvattende besluiten verwerpend als niet gegrond, niet ter zake dienend of overbodig.

Verklaren het verzet van eiser ontvankelijk doch wijzen het af als ongegrond.

Verwijzen eiser in de kosten van het geding, deze kosten begroot zijnde aan de zijde van verweerster op 1320 EUR rechtsplegingsvergoeding.

Aldus gewezen en uitgesproken op 09 september 2011 in openbare terechtzitting van de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg, zetelend te Dendermonde.

de griffier

de beslagrechter